

at stille Tingene noget simplere baade med Hensyn til Forretningsgaangen og med Hensyn til det, der maa være den sandshnlige Mening af Paragraphen. Efter Lovudkastet skal nemlig Amtsraadet give sit Samtykke til, at der maa antages faste Skorstensfeiere, men det forekommer mig, at Hensynet til den Udgift, der dermed kan være forbunden for vedkommende Sogn — som oftest vil der slet ingen Udgift være — ikke kan give grundet Anledning til at drage Amtsraadet med ind i den Slags Sager. Slutningen af det første Stykke af mit Endringsforslag gaaer ud paa bestemt at udhæve det, der synes at maatte være den forstandige Mening med Ansættelsen af Skorstensfeiere. Paragraphen kan nemlig, som den foreligger i Lovudkastet, forståes saaledes, som om der deraf skulde flyde en Forpligtelse til at bruge Skorstensfeiere, thi ellers kan jeg ibetmindste ikke indsee, at der er nogen Grund til at meddele ham Instrux og lade ham ansætte af Amtmanden; men derimod forekommer det mig, at den forstandige Følge af, at der er fast ansatte og af det Offentlige controllerede Skorstensfeiere, vilde være, at Enhver, som benyttede dem, derved maatte frie sig for det Ansvar, han ellers selv maatte have ifølge § 21. Der er til dette Endringsforslag føiet et Forslag om Ansættelse af Vægtene, hvor $\frac{3}{4}$ af en samlet Bys Gaard- og Huusbesiddere ønske det. — Forslaget til § 23 hænger for en Del sammen med det af mig til § 4 stillede og der vedtagne Endringsforslag, hvorved der blev gjort Forskjel mellem Krudt og Fyrværkerisager. Den samme Forskjel er tildeels gjort gjældende her, idet jeg, hvad navnlig Fyrværkerisager angaaer, troer, at man indskrænker Folks Fornøielse lidt vel meget ved Lovudkastets Bestemmelse, hvor efter det ikke skulde være tilladt uden i egne udelukkende dertil bestemte Bygninger at tilberede selv meget ubehagelige og smaa Fyrværkerisager, saasom de almindelige, der bruges til privat Brug; men dertil synes jeg ikke, der er Anledning. Derimod skal jeg ganske vist erkjende, at hvor der er Tale om større Mængder, f. Ex. om Fyrværkerisager til Salg eller offentlig Afbenyttelse, kan der vistnok være Anledning til at træffe særegne Foranstaltninger; men de ere heller ikke udelukkede ved den af mig

foreslaaede Endring. — Forslaget under Nr. 40 seer jeg mig nødsaget til at frasæbe, fordi jeg, efter nærmere Overveelse har overbevist mig om, at det ikke vil staae i fuldkommen Samklang med Redactionen af vedkommende Stykke i Paragraphen; Tanken deri er imidlertid ikke forladt af mig, idet jeg nemlig fremdeles maa antage, at der er tilstrækkelig Betryggelse for, at det Slags smaa private Fyrværkerier, som jeg nærmest har sigtet til, ikke ville kunne anrette Skade, naar der bliver givet Brandfogden Leilighed til at forvisse sig om, at der ingen Fare er paa Færde derved; men, som sagt, af Hensyn til Redactionen tager jeg dette Forslag tilbage. . . .

Formanden: Maa ske jeg maa afbryde den ærede Tale. Forslaget under Nr. 40 er taget tilbage. Jeg veed ikke, om Nogen optager det? (Dphold). Det er saaledes bortfaldet.

Fornesbech: Jeg kommer dernæst til § 25, som omhandler Hedebrand. De ærede Medlemmer ville bemærke, at nogle af mine Endringsforslag blot gaae ud paa Redaktionsforandringer, hvis nærmeste Hensigt kun er at gjøre denne i sig selv noget tung og complicerede § nogenlunde let overskuelig. Den kan saaledes som den foreligger — jeg tilstaaer, at det har sine Vanskeligheder at redigere den stort anderledes — ikke forstås uden ved at gennemlæses med megen Opmærksomhed, og jeg skal derfor for de Herrer, der ikke maatte være tilstrækkelig inde i disse Forhold, i Korthed fremhæve, hvad der er det væsentlige Indhold af den. Der gjøres for det Første en Forskjel med Hensyn til Tiden; fra 1ste Juli til 15de September maa der ikke ske nogen Afbrænding af Lyng, som staaer paa Roden eller hvad dermed kan sættes i Klasse, uden at der iagttages særegne Forsigtighedsregler, navnlig at der skal være et affrættet Belte af 30 Mens Brede, og til, enhver anden Tid paa Aaret kommer det an paa, om det er paa Roden staaende Lyng eller Hedeør, Moseør eller Hede- og Mosejord, der skal brændes. I første Tilfælde, altsaa naar det er paa Roden staaende Lyng, da kan det kun ske under Brandfogdens umiddelbare Tilsyn og efter de af ham nærmere foreskrevne Forsigtighedsregler; er det